

Sygn. akt IV U 436/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Agnieszka Żochowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2014r. w S.

odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu J. H. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy od dnia 1 grudnia 2013r. do dnia 30 listopada 2015r.

Sygn. akt IV U 436/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił J. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS w W. orzeczeniem z dnia 24.02.2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. H. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Wskazał, że orzeczenie komisji lekarskiej ZUS jest błędne, nie wzięto pod uwagę jego ostatnich badań i zaleceń od lekarza specjalisty. Podniósł, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na wykonywanie ciężkiej pracy fizycznej w wyuczonym zawodzie: murarz-tylnkarz, jego stan zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie ulega stopniowemu pogorszeniu. Leczenie zachowawcze, pobyty w sanatorium nie przynoszą rezultatów (odwołanie k. 1-2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24.02.2014 r., która nie stwierdziła

u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca J. H. dnia 19 listopada 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek z dnia 19 listopada 2013 r. k.17 aktu organu rentowego). Składając powyższy wniosek J. H. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, która przyznana mu została do 30 listopada 2013 r. na podstawie decyzji z dnia 09.05.2013 r. (decyzja z dnia 09.05.2013 r. k. 14 aktu organu rentowego). Ubezpieczony rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy pobiera od 30 kwietnia 1993 r. (decyzja z dn. 21.07.1993 r k. 24 aktu rentowych za wnioskiem z dn. 08.03.1993 r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 19.11. 2013 r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 03.01.2014 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 03.01.2014 r. k.19 aktu organu rentowego).

Dnia 10 stycznia 2014 r. ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24.02.2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 24.02.2014 r. k.25 aktu organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 11 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy J. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem (decyzja z 11.03.2014 r. k.26 aktu organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że rozpoznane: stan po wygojonym złamaniu trzonu kręgu L1 ze zniekształceniem z następczymi zmianami zwyrodnieniowymi z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa Th i L i ograniczeniem jego ruchomości skutkują dalszą częściową niezdolnością do pracy w okresie od 01.12.2013 r. do 30.11.2015 r. w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Aktualnie pourazowe zniekształcenie trzonu kręgu L1 ma charakter utrwalony spowodowany powstaniem wtórnych zmian zwyrodnieniowych i jest przyczyną upośledzenia funkcji statycznej i dynamicznej kręgosłupa. Stwierdzona dysfunkcja narządu ruchu ogranicza zdolność ubezpieczonego do ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania, pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej i pracy wymagającej chodzenia, co czyni ubezpieczonego nadal częściowo niezdolnym do pracy w wyuczonym zawodzie murarz-tylnik (opinia k. 10)

Ubezpieczony z zawodu jest murarzem-tylnikiem i tylko w takim zawodzie pracował do dnia wypadku w drodze do pracy, ma podstawowe wykształcenie (k.27).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. H. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej;

Zgodnie zaś z art. 17 ust. 1 wymienionej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Przepis art. 17 ust. 2 stanowi zaś, że świadczenia, o

których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje w dalszym ciągu częściowa niezdolność do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy ortopedy i neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest nadal częściowo okresowo niezdolny do pracy od 1 grudnia 2013 r. do 30 listopada 2015 r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdził u J. H. stan po wygojonym złamaniu trzonu kręgu L1 ze zniekształceniem z następczymi zmianami zwyrodnieniowymi z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa Th i L i ograniczeniem jego ruchomości. Stwierdzili, że aktualnie pourazowe zniekształcenie trzonu kręgu L1 ma charakter utrwalony spowodowany powstaniem wtórnych zmian zwyrodnieniowych i jest przyczyną upośledzenia funkcji statycznej i dynamicznej kręgosłupa. Stwierdzona dysfunkcja narządu ruchu ogranicza zdolność ubezpieczonego do ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania, pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej i pracy wymagającej chodzenia, co czyni ubezpieczonego nadal częściowo niezdolnym do pracy w wyuczonym zawodzie murarz-tylnik. Biegli stwierdzili również, że stwierdzona częściowa niezdolność do pracy powstała w związku z wypadkiem w drodze do pracy. W opinii uzupełniającej biegli podtrzymali swoje stanowisko dotyczące okresowej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego w związku z wypadkiem w drodze do pracy, wskazując konsekwentnie, że w związku ze znacznym upośledzeniem narządu ruchu ubezpieczony nie jest zdolny do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (k.20).

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do opinii głównej (k.16) nie zawierają żadnym merytorycznych zarzutów. Należy wskazać, że skoro ubezpieczony do dnia wypadku pracował w charakterze murarza-tylnika to należy uznać, że ubezpieczony mimo braku wykształcenia zdobył praktyczne kwalifikacje do jego wykonywania. Trudno zatem podzielić stanowisko organu rentowego, że ubezpieczony może wykonywać zawód pomocnika ślusarza, czy pomocnika operatora maszyn skoro nigdy na tych stanowiskach dotychczas nie pracował i nie ma również do ich wykonywania kwalifikacji teoretycznych (wykształcenia w tych zawodach). Brak też jest w ocenie sądu podstaw, do uznania za organem rentowym, że wykształcenie podstawowe stanowi kwalifikacje do wykonywania przez ubezpieczonego w/w pracy. Zastrzeżenia organu rentowego są jedynie niczym nieuzasadnioną polemiką z prawidłowymi ustaleniami biegłych sądowych.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa okresowa niezdolność do pracy trwa nadal od 01.12.2013 r. i wskazano przewidywany termin jej trwania do 30.11.2015 r. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 grudnia 2013 r. do 30 listopada 2015 r. w związku z wypadkiem w drodze do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.